

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2018 - 1553

Doknr.
525334

Dato
12-04-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 21. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 358 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Susanne Eilersen (DF).

Spørgsmål nr. 358:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der er i dag for repræsentation og rejser i § 60-selskaber sammenlignet med reglerne for kommunalbestyrelsesmedlemmer, der er på tilsvarende studie- eller repræsentationsrejser i udlandet?

Svar:

Vederlæggelse af kommunale politikere, herunder som medlemmer af bestyrelsen for et kommunalt fællesskab, er udtømmende reguleret i § 16, stk. 1, 3-6, og stk. 8-12, § 16 a og § 34 i lov om kommunernes styrelse, dog således at disse bestemmelser kan være suppleret af regler om vederlag i vedtægterne for det kommunale fællesskab.

Det forhold, at vederlagsreglerne indeholder en udtømmende regulering af kommunale politikeres vederlæggelse, indebærer, at det ikke er lovligt at vederlægge disse politikere på anden måde, end hvad der følger af vederlagsreglerne.

For så vidt angår spørgsmålet om studieture vil jeg gerne henvise til min besvarelse af 24. marts 2018 af Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalgs spørgsmål nr. 271 (alm. del)(vedlagt), hvoraf fremgår, at der som udgangspunkt gælder de samme regler for kommuner, regioner og kommunale fællesskaber.

Det betyder blandt andet, at medlemmer i bestyrelsen for det kommunale fællesskab som led i hvervet kan deltage i studieture, som har et fagligt formål for det kommunale fællesskab, jf. § 16, stk. 1, litra c, i den kommunale styrelseslov, og at der ydes udgiftsgodtgørelser/afholdes udgifter i overensstemmelse med reglerne i § 16, stk. 10, i den kommunale styrelseslov, herunder udgifter til forplejning og logi. Reglerne afskærer ikke bestyrelsesmedlemmerne fra at deltage i en studietur, der tillige har et andet formål end et kommunalfagligt formål. En studietur kan således tillige i et vist omfang omfatte underholdning med henblik på at skabe og forstærke de sociale og samarbejds-mæssige relationer.

De ovennævnte regler suppleres af grundsætningen om økonomisk forsvarlig forvaltning og antages at udelukke afholdelse af udgifter i et uforholdsmæssigt omfang i forhold til det kommunale formål. Fastlæggelsen af, hvad der er økonomisk forsvarligt, må bero på den konkrete situation. Det antages, at der er rum for et betydeligt skøn ved vurderingen af, om en given disposition er økonomisk forsvarlig.

For så vidt angår spørgsmålet om repræsentationsrejser indebærer det forhold, at vederlagsreglerne som ovenfor nævnt antages at være udtømmende, at det vil være ulovligt at arrangere sådanne rejser med det formål at honorere kommunale politikere, herunder medlemmerne af bestyrelsen for det kommunale fællesskab. Vederlagsreglerne er derimod ikke til hinder for, at kommunale politikere deltager i en rejse, der ikke har til formål at honorere politikere, men har til formål at varetage en kommunal interesse, f.eks. et repræsentativt formål.

Afgørende for, om en kommune eller et kommunalt fællesskab lovligt kan afholde udgifter til en sådan repræsentationsrejse, er således, hvorvidt der foreligger en kommunal interesse heri.

Der må tilkomme kommunen/det kommunale fællesskab et vist skøn i vurderingen af, hvorvidt der foreligger en interesse for kommunen/det kommunale fællesskab i afholdelsen af udgifter til en sådan rejse. Endvidere må rammerne for en sådan skønsmæssig vurdering efter omstændighederne være vide. Det må således bero på en konkret vurdering af den pågældende rejse, hvorvidt kommunen/det kommunale fællesskab har handlet inden for rammerne af det lovlige skøn.

Det er i den forbindelse en betingelse, at udgifterne i forbindelse med rejsen ikke er i strid med grundsætningen om økonomisk forsvarlig forvaltning, jf. herom ovenfor.

Det bemærkes, at der i sektorlovgivningen, for eksempel miljøbeskyttelseslovens regler om takstfastsættelse i forbindelse med kommuners varetagelse af affaldsopgaver, kan være regler, som har betydning for, hvilke udgifter der kan afholdes i forbindelse med opgavevaretagelsen.

Jeg vil afslutningsvis bemærke, at jeg i ovennævnte besvarelse af Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalgs spørgsmål nr. 271 (alm. del) samt i svar af 24. marts 2018 på spørgsmål nr. S 654 (vedlagt) har oplyst, at jeg gerne vil overveje, om der er behov for generelle regler på området.

Med venlig hilsen

Simon Emil Ammitzbøll-Bille

Bilag:

1. Økonomi- og indenrigsministerens besvarelse af 24. marts 2018 af Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalgs spørgsmål nr. 271 (alm. del).
2. Økonomi- og indenrigsministerens besvarelse af 24. marts 2018 af spørgsmål nr. S 654.